

România Liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIV nr. 3691

4 pagini — 20 bani

Duminică 19.VIII.1956

Tovarășul Istvan Dobi, președintele Prezidiului R. P. Ungare, își potrece concediul în țara noastră

La invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., se află în țara noastră pentru a-și potrece concediul de odihnă tovarășul Istvan Dobi, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare.

Însoțit de tovarășii Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., și Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii, tovarășul Istvan Dobi a vizitat o serie de instituții, întreprinderi și unități socialiste din agricultură.

În Capitală, tovarășul Istvan Dobi a vizitat Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R., Institutul agronomic „N. Bălcescu” și fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”. Oaspețele a făcut apoi o călătorie în regiunea București, unde a vizitat gospodării agricole colective din comunele Beltoei, raionul Roșiori de Vede, Șoldanu, raionul Oltenița, și Căzănești, raionul Slobozia, precum și gospodăria agricolă de stat și stațiunea de mașini și tractoare din comuna Andrășești, raionul Slobozia.

În regiunea Stalin, tovarășul Istvan Dobi a vizitat gospodăriile agricole colective din comunele Hărman, Bod, Codlea, sere și creșcătoriile de păstrăvi din comuna Codlea, precum și uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin.

Continuându-și călătoria, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare a plecat spre stațiunea climaterică Lacul Roșu. În drum s-a oprit să viziteze gospodăria agricolă din comuna Ghilfalău din Regiunea Autonomă Maghiară.

Tovarășul Istvan Dobi a vizitat apoi stațiunea Sovata și gospodăria colectivă „Partizanul Roșu” din Curtani.

În seara zilei de 17 august, în cinstea oaspetelui a avut loc la Pașatul Cultural din Tg. Mureș un spectacol, la care și-au dat concursul echipe de artiști amatori de la căminele culturale din regiune.

În cursul vizitelor pe care le-a făcut, tovarășul Istvan Dobi a stat de vorbă cu muncitorii, inginerii, specialiștii și țărani muncitori, care au manifestat pentru prietenia ce leagă poporul român cu poporul fratelui maghiar.

(Agerpres)

Asistentul principal al secretariatului general al O.N.U. a părăsit Capitala

În dimineața zilei de 18 august, a plecat din București dl. Andrew Cordier, asistent principal al secretariatului general al O.N.U., care a făcut o vizită în țara noastră.

Oaspetele a fost condus la aeroport de dl. Șerban, membru în Colegiul Ministrului Afacerilor Externe, P. Șilariu, director-adj. în Ministerul Afacerilor Externe, B. Beranu, secretar general al Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R., funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe și ziariștii.

Adunarea festivă închinată aniversării nașterii lui George Enescu

Simbatic seara a avut loc în sala Ateneului R.P.R. sub auspiciile Ministerului Culturii și Uniunii Compozitorilor din R.P.R. adunarea festivă închinată aniversării a 75 de ani de la nașterea genialului muzician român George Enescu.

La adunare au luat parte tovarășii: Emil Bodnărescu, I. Chișinevschi, L. Sălăjan, Șt. Voitec, I. Cozma, Petre Lupu, P. Niculescu-Mizil, Pavel Tușu, oameni ai artei și culturii și un public numeros.

Au fost de față reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Conferința de la Londra

Când acum două săptămâni, la încheierea consultărilor anglo-franco-americane, a fost dată publicității declarația comună a celor trei puteri, opinia publică s-a întrebuit dacă propunerea unei conferințe internaționale nu era cumpănată să vizeze semnificativ măsurile militare sau dacă mențea să vizeze într-un anumit sens lucrările conferinței. Nu fără temei își puneau opinia publică asemenea întrebări. Se știa deja, în momentul publicării declarației, că negocierile britanice „Bulwark”, „Ocean”, „Theseus” și crucigerelor „Glasgow” primiseră ordin să fie gata de plecare spre apele Mediteranei orientale, că fusese anulați permisiile echipajelor a patru grupuri de bombardiere „Valiant” din Royal Air Force, că se pregătea mobilizarea unor largi categorii de specialiști englezi în rezervă. Se știe de asemenea că întreaga escadră franceză din Mediterană fusese adunată în portul Toulon și că aveau loc numeroase consultări între statele majore ale marinei și aviației franceze. Un asemenea cadru de bombardiere, crucigerelor și submarinilor nu constituie un preludiu normal pentru o conferință internațională.

În afară de aceste premințări cunoscute, scopul și compoziția conferinței au apărut ale înșile din primul moment nesatisfăcătoare. Scopul a fost definit de cele trei țări invitate, înțelegându-se că mai vag în declarația comună, apoi, patru zile mai târziu, mai precis în propunerea lor pentru crearea unui organ internațional pentru administrarea Canalului de Suez. Definiția acestui scop conferinței, autorii propunerii confundau în mod surprinzător cele două aspecte ale problemei Canalului de Suez: actualul naționalizării, care este un act de suveranitate al Egiptului și ca atare nu poate face obiectul unei conferințe internaționale — și chestiunea liberei navigații pe apele Canalului și a vaselor tuturor țărilor, ceea ce este o chestiune de interes internațional. Pornind în aparență de la acest al doilea aspect, cele trei puteri propuneau crearea „organului internațional” — dar investit cu atribuții administrative, tehnice și economice menite să anuleze în fapt actualul naționalizării. Cei despre compoziția conferinței, țările invitate nu au respectat la alcătuirea listei de invitați criteriile pe care ele înșile declarau că și le-au fixat: participarea la convenția de la Constantinopol din 1888 sau succesorilor lor, țările maritime interesate. Și dintr-o categorie și din cealaltă, au fost omise în mod arbitrar — un arbitrar care pare a fi tinut în mod destul de consecvent seamă de regim sau de orientarea politicii externe — un număr de țări, printre care și țara noastră.

O conferință internațională este însă — oricare ar fi obiectivele de fond și de formă pe care le poate însoți — un cadru în care se desfășoară și se clarifică poziții, în care pe baza schimbului de păreri și al unui efort comun se pot găsi soluții sau deschide drumuri către soluții. De aceea țările care au făcut

din promovarea relațiilor de coexistență pașnică între statele pivotale politice lor internaționale, ca Uniunea Sovietică sau India, au acceptat invitația guvernului Marii Britanii, Franței și Statelor Unite, exprimându-și însă firește fiecare rezervele în legătură cu unele sau altele din aspectele conferinței. Dintre țările invitate, două au refuzat să participe la conferință: Grecia, ca urmare a conflictului cu Marea Britanie în problema Ciprului (și pentru a nu avea de ales între poziția Egiptului, care coincide cu propozițiile ei, și poziția coaliției atlantice, din care face parte); Egiptul, care, deși cel mai direct interesat din toate statele în problema Canalului de Suez, nu a fost nici măcar consultat de cele trei puteri occidentale cu privire la eventualitatea finisării unei conferințe. Cu toate acestea, șeful cancelariei președintelui Nasser a plecat la Londra, pentru a putea informa operativ guvernul egiptean asupra lucrărilor, iar la sosirea sa în capitala britanică, reafirmând hotărârea Egiptului de a nu participa la conferință, a răspuns totuși afirmativ la întrebarea ziaristilor dacă so-coate că la conferință s-ar putea obține rezultate pozitive.

Este din punct de vedere realist. De bună seamă, delegații care au luat cuvântul în cele trei zile de lucrări — până în ora când scriem aceste rânduri, au vorbit reprezentanții tuturor țărilor participante, cu excepția reprezentanților Indiei — s-au situat pe poziții diferite. În mare, ele se grupează în două categorii: de recunoaștere a naționalizării Canalului cu exercitarea unui drept firesc al Egiptului — de ostilitate față de naționalizarea Canalului. Aceasta, în mare, în realitate, pozițiile sunt mult mai nuanțate și unii dintre susținătorii punctului de vedere anglo-franco — Statele Unite de pildă, care din diferite motive au și găsit înțelegere a se asocia celorlalte două puteri ale coaliției atlantice — so exprimă cu mai multă subtilitate decât domnul Lloyd sau Pinza.

Și că există posibilități de a face din conferința de la Londra o întreprindere utilă, a dovedit-o amplitudinea discursurilor, documentată și ponderată, ai lui D. F. Șepilov. Propunerile cu care și-a încheiat discursul — a sehapora cele două aspecte ale problemei Canalului de Suez, respectând suveranitatea de stat a Egiptului, a desemna o comisie restrânsă (Egipt, India, Uniunea Sovietică, S.U.A., Marea Britanie, Franța — de pildă) care să pregătească o conferință a tuturor statelor interesate de chestiunea navigației pe Canal în vederea completării convenției din 1888 sau a înlocuirii ei printr-o nouă convenție — reprezintă un drum firesc și practic pentru soluționarea problemei în conformitate cu interesele naționale ale Egiptului, cu interesele legitime ale unui mare număr de alte țări, cu interesele pacii generale.

Conferința de la Londra se poate dovedi fructuoasă, punând laolaltă acestui drum.

FLORICA ȘELMARU

Țărani muncitori cu gospodării individuale! Urmați exemplul țăranilor muncitori care au pășit pe drumul agriculturii socialiste! Uniți-vă în întovărășiri, cooperative agricole de producție și gospodării agricole colective în vederea ridicării bunăstării voastre și a întregului popor muncitor!

(Din chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu prilejul zilei de 23 August 1956).

Execuție grafică: MIHAI POPESCU

Între haturile înfienite ale unei fișii de pământ, un gospodar necăjit își mână calul sălbhăgoc care trage agale plugul.

Redus la limitele lui esențiale, cam acesta era portretul țăranului nostru muncitor de altă dată. Tristețea și lipsa de vlagă, arhaismul și nepăsarea — iată elementele care-l caracterizau. Dar au venit anii noștri, anul regimului democrat-popular. Partidul a înțeles starea de înăpoiere a țăranului, a chemat-o la viață, a îndemnat-o să-și unească puterile dacă vrea să scape de sărăcie și neazuri. Zărele au avut prilejul să descrie pe larg procesul de transformare socialistă a agriculturii care a început și care se dezvoltă pe zi ce trece. În sale și cămine s-a prins a vorbi de gospodării colective și de întovărășiri agricole, pe câmpuri, în locul fișilor au răsărit tarlate largi. An cu an, a sporit grija partidului față de țăranime. Cei de-al doilea Congres al partidului a arătat importanța sarcinii populare de a grăbi socializarea agriculturii. Până în 1960, sectorul socialist în agricultură va trebui să fie predominant atât ca suprafață, cât și ca producție agricolă mară. Rezultatele de până acum dovedesc cără că linia trasată de partid și guvern pentru transformarea socialistă a agriculturii va fi trasată în fapt.

Regiunea București a terminat treieriișul

Muncind cu însuflețire în împlinirea zilei de 23 August, oamenii muncii de pe ogoarele celor 19 raioane ale regiunii București au raportat în seara zilei de 18 august că au terminat de treierat grâul, orzul, mazărea și muștarul de pe întreaga suprafață recoltată. Încă din ziua de 16 august au terminat treieriișul 18 raioane.

Acost succes obținut la treieriiș în regiunea București se datorează îmbunătățirii radicale a muncii organizatorice încă de la începutul campaniei.

Au terminat mai de vreme campania agricolă de vară

BRAILA (de la corespondențial nostru). — Zi și noaptea au muncit mecanizatorii gospodăriei agricole de stat Romane pentru stringerea recoltelor, pentru terminarea treieriișului. Eforturile lor au fost încununale de succes.

Acum câteva zile combinele și-au încetinit mersul. Ultimul snop de grâu s-a fost treierat.

Colectivii gospodăriei agricole de stat Romane și-a îndeplinit angajamentul: luau în clasarea zilei de 23 August. El a terminat cu 5 zile mai devreme camoania agricolă de vară. În întrecerea pornită în cinstea acestei mari sărbători, frunțiiștii tractoriștii Nicolae Draghici și Gheorghe Sasu care și-au îndeplinit sarcina de plan pe camoania cu 200 și respectiv 180 la sută, realizând în același timp o economie de carburanți de cite 400 lei fiecare.

Odată cu desfășurarea treieriișului, brigăzile de tractoare au continuat arătările aditive de vară. Până la 9 august mecanizatorii au arat 2.005 ha. Brigada 6-a de tractoare M.T.Z. continuă să fie fruntașii pe gospodărie la arături.

Și-au predat cotele către stat

BACAU (de la corespondențial nostru). — Șpișiișii de mecanizatorii S.M.T.-Podoleni un număr de 18 întovărășiri agricole din raionul Buhuiș prin care și cele din Bețești, comuna Rediv, din Racova, Zănești, Ruptura și altele au terminat treieriișul grâului. Delimitat de grâu a fost treierat, țăranii muncitori întovărășii și-au grăbit să-și predea cotele către stat. Treieriișul păioaselor și predarea cotelor s-au terminat și în comunele Pufești și Homocsa din raionul Adjud.

Crește sectorul socialist în agricultură

Agricultura, ca toate celelalte sectoare ale economiei naționale, a înregistrat în anul puterii populare succesuri deosebite. Iată în câteva cifre și fapte, unele din aceste succese.

• Sectorul socialist al agriculturii reprezintă peste 29 la sută din suprafața arabilă a țării sau peste 37 la sută din suprafața agricolă. În regiunea Constanța procentul de cooperativizare a ajuns, la începutul lunii iulie, la 68 la sută din suprafața arabilă. Raionul Negru Vodă din această regiune este complet cooperativizat iar raioanele Hirsova, Medgidia și Istria în proporție de 86 la sută, 79 la sută și 74 la sută.

• În fiecare sat din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, sînt

acum gospodării colective sau întovărășiri agricole, iar în fiecare comună din raionul Sînnicolau Mare, regiunea Timișoara, este cite o puternică gospodărie colectivă.

• Producțiile pe hectar ale colectiviștilor întrec cu 20—40 la sută pe cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

• Fondul de bază al gospodăriilor colective a crescut în 1955 cu 10.000 lei la sută de hectar față de anul 1954.

• În anul 1944 mai existau încă în agricultură 25.000 pluguri de lemn, iar un tractor revenea la 950 de hectare.

Acum numai în gospodăriile agricole de stat și S.M.T. sînt concentrate circa 30.000 de tractoare (de 15 CP), peste 1.500 de combine, 10.000 de batoze, precum și alte mașini ca semănători, secerași, tocișori, cultivațoare, aparataje de protecția plantelor, mașini de strîns și capșat etc.

• În anul primului plan cincinal, prin lucrări de îmbunătățiri funciare și deslențirea unor pășuni neproductive, suprafața arabilă a țării a sporit de la 9.400.000 hectare la aproape 9.700.000 ha.

• Investițiile în agricultură în anul regimului democrat-popular au crescut an de an. Comparativ cu anul 1950 în 1953 investițiile au crescut cu 45,8 la sută, iar în 1955 cu 140,7 la sută.

În împlinirea mării sărbători

Noua oțelărie din Hunedoara, o unitate importantă a industriei noastre

De ani de zile cititorii ziarului urmăresc cu viu interes veștile care vin de la Hunedoara, strîile și reportajele care anunță noi și noi construcții și agregate siderurgice date aci în funcțiune. La șirul de victorii dobîndite până acum s-a adăugat de curînd una de mare răsunet: a început să proiecteze și să construiască oțelăria în Hunedoara. În toată înțina pentru realizarea în fapt a ei s-au urtat noi succese la celelalte lucrări ce le mai au de făcut pentru dezvoltarea combinatului. Printre acestea, una din cele mai importante este noua oțelărie.

Noua oțelărie Siemens Martin, cu o capacitate de 700.000 tone oțel pe an, va fi de o construcție dintre cele mai moderne.

Una dintre caracteristicile esențiale ale noii oțelării este că procesele termice sînt complet automatizate și controlate prin aparate speciale. Aceasta înseamnă considerabil munca oțelărilor și asigură o înaltă productivitate a muncii.

Este de asemenea interesant de menționat că încălzirea cupatoarelor se va face cu gaz (amestec de gaz de furnal și gaz de coc) creîndu-se astfel posibilitatea valorificării acestor combustibili în fier, provenit din resurse interne. Folosirea acestor resurse merge pînă acolo încît căldura gazelor arse va fi utilizată la cazane recuperatoare care vor produce abur necesar pentru serviciile auxiliare.

În ce privește utilajul oțelării, pentru a demonstra urzile sale proporționale, este suficient să menționăm că oțelăria va fi deservită de poduri rulante de 125 tone și 250 tone. Totoda-

FR. KLINGER

Schimburi de onoare

TIRGOVIȘTE (de la trimisul nostru). Muncitorii uzinelor „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tirgoviște au organizat în cîntea zilei de 23 August un schimb de onoare. Datorită realizărilor deosebite, obținute de numeroșii muncitori, planul pe un an a fost depășit în această zi cu 153 la sută. Atenția principală a fost atrasă în ziua schimbului de onoare de realizările străngărilor Constantin Vasilache, Erou al Muncii Socialiste, și ale lui Gheorghe Veveșcu, care au realizat schimburi de onoare de realizări străngărilor.

În primele cîntece ore ale acestei zile schimbul de lucru condus de arzătorul Iacob Văcaru a dat cu 15 tone mai mult cîntecr decît în zilele Echipei muncitorilor Irina Dăceș de la morile de cîmînt și-a depășit cu 16,2 la sută planul zilnic de producție, iar echipele conduse de Simion Văcaru, Dionisie Bako de la morile brute au realizat o dopășire de plan de 16,8 la sută.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Cuvântarea rostită de D. T. Șepilov la ședința din 17 august a conferinței de la Londra

Problemele libertății de navigație și poziția unor puteri occidentale

(Urmare din nr. trecut)

Canalul de Suez aparține incontestabil Egiptului. Totuși nu se poate nega faptul că altele țări sînt de asemenea foarte interesate în libertatea navigației pe Canalul de Suez, care are o mare însemnătate atât pentru statele occidentale cit și pentru statele răsăritene, pentru comerțul internațional și pentru comunicațiile internaționale. Acest interes este exprimat în mod limpede în declarațiile guvernelor tuturor țărilor care se folosesc de Canalul de Suez.

Canalul de Suez are o deosebită însemnătate pentru economia țărilor Europei, Orientului Apropiat și Mijlociu, Asiei de sud-est. Noi înțelegem pe deplin interesul pentru libertatea navigației pe Canalul de Suez, din partea unor țări ca Franța și mai ales Anglia. Noi înțelegem de asemenea că Anglia este situată pe insule, că populația ei se aprovizionează mai ales pe scama importului din alte țări, că o parte însemnată a produselor importate de Anglia trec prin Canalul de Suez, că industria ei depinde în mare măsură de materiale prime și de comestibilul aduse din regiunile Orientului Apropiat și Mijlociu pe Canalul de Suez etc. Știm că și Franța este direct interesată în transporturile de mărfuri necesare pe acest canal.

Unleia Sovietică este de asemenea foarte interesată în libertatea navigației pe Canalul de Suez. În funcționarea normală a acestui canal, U.R.S.S. face comerț cu aproape toate țările lumii și intenționează să dezvolte pe scară largă în viitor comerțul ei exterior, îndeosebi cu țări din Orient cum sînt India, Republica Populară Chineză, Indonezia, Birmania, Iranul și a.c.e. Multe nave și încărcături ale U.R.S.S. trec prin Canalul de Suez și noi nu putem să nu fim interesați în funcționarea lăra intreruptă a acestui canal.

În ce constă interesul general al statelor care folosesc Canalul de Suez? Fiecare stat este interesat să folosească în mod liber acest canal pentru trecerea vaselor așa cum folosește și celelalte canale și strîmțori care au o însemnătate similară. Canalul trebuie să funcționeze normal, și în acest sens Egiptul aduce o mare contribuție la cauza comună a colaborării internaționale, asigurînd funcționarea Canalului de Suez.

Președintele Nasser, șeful statului egiptean, a anunțat după cum se știe, că Egiptul va asigura și pe viitor libertatea navigației pe Canalul de Suez și că canalul va continua să servească fără întrerupere relațiilor comerciale internaționale. Egiptul a reafirmat totodată că va respecta prevederile convenției din 1888 și că își asumă răspunderea pentru funcționarea normală a Canalului.

În Occident se face auzite voci care afirmă că este greu să se acorde încrederea actualului guvern al Egiptului și președintelui Nasser, șefii statului egiptean. Dacă însă, relațiile internaționale s-ar baza pe faptul că o ordine politică sau conducătorii unor anumite state sînt sau nu pe placul culții, atunci este clar că nici vorbă nu ar putea fi de posibilitatea coexistenței pașnice a statelor, de colaborarea lor internațională în conformitate cu principiile Organizației Națiunilor Unite. Acest mod de a aborda problemele internaționale nu este altceva decît o politică de amestec în treburile interne ale unui alt stat. În acest caz, aceasta servește drept pretext pentru a atenția la drepturile străine la un bun al Egiptului.

Guvernul sovietic consideră că trebuie să se renunțe, ca fiind impropru, la încercările de a impune vreun popor un regim și o ordine intern care poate să eale pe placul unor puteri străine, dar nu se bucură de simpatia și sprijinul necesar din partea poporului respectiv.

Care sînt căile propuse pentru rezolvarea problemei navigației internaționale pe Canalul de Suez? Faptele arată că unii sînt înclinați ca și pe viitor să folosească arma menținerii administrației Canalului de Suez în mâini străine, înepărțind de la aceasta Egiptul.

Ani primii la 7 august a.c. „propunerea cu privire la crearea unui organ internațional de administrare a Canalului de Suez”, elaborată de reprezentanții Angliei, Franței și S.U.A. Este adevărat că în cuvîntarea sa din 16 august, dl. Dulles nu a reiecit la acest document și poziția S.U.A. a fost prezentată oarecum diferit în cuvîntarea sa.

Acesta „propunere” prevede crearea unui organ internațional pentru Canalul de Suez care să așeze conducerea Canalului din punct de vedere administrativ, economic și tehnic. Se propune ca acest organ să aibă dreptul să dețină pe o parte a teritoriului egiptean „impunerii generale în ce privește administrația și controlul”, precum și dreptul de a dispune de veniturile realizate din exploatarea Canalului care reprezintă un bun al statului egiptean. Se propune ca acest organ să i se încredințeze și o chestiune ca compensarea fostei Companii a Canalului de Suez, care privește guvernul egiptean.

Considerăm că, din păcate, proiectul mai sus menționat nu ține seama nici de situația reală, nici de revendicările naționale juste ale Egiptului.

Este vorba de sustragerea de sub jurisdicția Egiptului a unui anumit bun și anume a acelei părți a teritoriului egiptean pe unde trece Canalul. Potrivit acestui plan, nu Egiptul va administra Canalul, ci alie puteri străine sub alegul „organului internațional”.

Propunerea cu privire la crearea unui „organ internațional de administrare a Canalului de Suez” este în primul rînd în contradicție cu princi-

pele fundamentale ale Organizației Națiunilor Unite și cu normele dreptului internațional. Reamintesc că potrivit Cartei Organizației Națiunilor Unite nu este permis amestecul „în treburile care sînt de fapt de competența internă a oricărei state”. Carta cere respectarea inviolabilității teritoriale și a independenței politice a oricărui stat.

Principiile respectării reciproce a integrității teritoriale și suveranității, ale neamestecului în treburile interne ale statelor au fost proclamate și în rezoluția conferinței de la Bandung la care au participat 29 de țări din Asia și Africa.

Pornind de la principiile și normele mai sus menționate ale dreptului internațional, Uniunea Sovietică nu poate fi de acord ca acea parte din teritoriul egiptean prin care trece Canalul de Suez să fie considerată ca un teritoriu asupra căruia nu se extind drepturile suverane ale Egiptului. Egiptul este singurul stat cu drepturi depline al teritoriului său.

Crearea unui organ internațional pentru administrarea Canalului de Suez” ar însemna de fapt restabilirea vechii Companii a Canalului de Suez, dar sub o altă formă și cu participarea și a altor state. Constituind acest organ ar însemna să se acorde în Egipt capitalul străin dreptul și mai larg decît acela de care a beneficiat pe vremea cînd era în vigoare convenția din 1866. Dar în acordul de concesionare se specifica că puțin de concesionare, va înceta peste 99 de ani. Noul proiect al „administrației internaționale a canalului” nici nu pomenește de durata menținerii sale în vigoare, ceea ce înseamnă probabil, că se proiectează stabilirea pe vece a unei astfel de administrații asupra Canalului.

Asfel de propuneri nu sînt de loc determinate de interesele comerțului internațional și ale asigurării libertății navigației. Dimpotrivă aceste propuneri nu ar face decît să îngreuneze situația deoarece sînt în contradicție flagrantă cu dorințele poporului egiptean și nu pot constitui decît o sură de turbare și neliniște. Reprezentanții statelor arabe arată pe bună dreptate că planurile de administrare internațională a Canalului de Suez înseamnă o încercare de a crea o bază de sprijin a colonialismului, cu scopul de a restabili vechiul rînduială anarhică în Orientul arabil. Nu întîmplător atîrnesc aceste propuneri obiectivului just și îndreptățit și din partea altor state ale Asiei și Africii, ca fiind în contradicție flagrantă cu hotărîrile conferinței de la Bandung.

Ne exprimăm speranța că oamenii de stat, conducătorii în Anglie, cunoscîți ca oameni politici clarvăzători și lucizi, vor aborda în mod realist și bine chibzuit problema Suezului, ceea ce va permite rezolvarea acestei probleme, lîndu-se seama atât de nevoile juste ale statelor respective cit și de interesele păcii și securității generale.

În legătură cu aceasta subliniez îndeosebi un aspect deosebit de important al problemei. Nu este un secret faptul că anumite cercuri din Anglia și Franța recuză la amestecul de o forță forță împotriva Egiptului. Ele ar dori să impună cu forța Egiptului planul de „administrare internațională” a Canalului de Suez, dacă Egiptul nu va accepta de bună voie acest plan. De aceea în Anglia și Franța se fac pregătiri militare cunoscut de lumea întreagă.

Incercările de a impune cu forța Egiptului astfel de planuri ar însemna o violare a păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu. Este limpede că aceasta nu s-ar limita la un conflict local în regiunea Canalului de Suez. Aceasta s-ar putea transforma într-un mare conflict care să cuprîndă regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu și care poate ar trece și de limitele acestuia. Va câștiga oare Anglia ceva de pe urma acestui lucru? Din foc-mai din această regiune și prin Canalul de Suez vin cea mai mare parte a alimentelor pentru populația Angliei, materiilor prime și petrol pentru industria engleză, tocmai prin Canalul de Suez sînt menținute legăturile Angliei cu cele mai îndepărtate regiuni ale Asiei. Va avea oare mult de câștig Anglia de pe urma faptului că diversele ei interese în această regiune vor fi deteriorate din cauza încercărilor de a impune cu forța un regim inacceptabil pentru Egipt în zona Canalului de Suez? Va avea oare de câștig de pe urma unei astfel de măsurii Franța, economia ei, populația ei?

Oare nu este cărua folodată în momentul de față cînd, în vînturile regimului ale Asiei și Africii s-au născut la o viață independentă activități de state noi, cînd sute de milioane de oameni din aceste țări trec printr-o fază de avînt și renăștere națională, izbucnirea unui astfel de conflict ar putea avea pentru Anglia și Franța consecințe negative ireparabile, deoarece majoritatea absoțului a oamnilor nu ar putea admite ca juste acțiunile lor și nu s-ar putea împăca cu o agresiune la care să fie supus Egiptul pentru că și-a exercitat drepturile sale suverane?

Cred că nimeni dintre cei care se află aici în sală nu este interesat să se ajungă la o asemenea situație, la încălcarea păcii și securității în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu.

Unleia Sovietică dorește întărirea păcii în lumea întreagă și vrea să creeze condiții în care Canalul de Suez să nu fie un focar de conflicte și ciocniri, ci un centru al prieteniei între popoare, al comerțului internațional și a căruia dezvoltare cere prelungirea conflictelor și războaielor.

În numele guvernului sovietic aș dori să subliniez aici în mod deosebit că Uniunea Sovietică nu urmărește nici un fel de privilegii sau avantaje speciale în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu. Noi dispunem de uriașe bogății naturale pe un teritoriu imens, nu vrem să avem în țările Orientului concesii sau să lîm parte la împărțirea profiturilor. Asemenea tendințe sînt în contradicție cu natura orînduirii noastre sociale. După cum se știe, noi am lichidat de mult concesionările noastre și am luat recent hotărîrea de a lichida și transfera gratuit guvernului Iranului concesia petroliferă „Kevir-Hurnan” care ne rîmas în nordul Iranului.

Interesul principal al Uniunii Sovietice în Orientul Apropiat și Mijlociu este asigurarea păcii și liniștii în această regiune. Fiește că știm pentru dezvoltarea comerțului și a colaborării economice reciproce avantașoase cu alie țări.

Sîntem convinși că celelalte state care folosesc Canalul de Suez sînt de asemenea interesate ca în regiunea canalului să nu se ivească complicații inutile. Acest fel de complicații, pînd în primejdie navigația pe canal, nu pot aduce statelor decît prejudicii materiale serioase, nu pot decît să influențeze negativ economia lor, fîrî să mai vorbim de interesele mai largi și cele mai importante ale tuturor popoarelor în legătură cu menținerea și întărirea păcii și securității.

Înțelegem pe deplin interesul Angliei și Franței pentru Canalul de Suez, pentru comunicațiile maritime cu regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu cu care aceste țări întretin largi legături economice. Totuși nu continuăm să considerăm ca și pînă acum că rezolvarea acestui gen de probleme economice trebuie să se facă prin metodele unei colaborări gospodărești în condiții de egalitate și avantaj reciproc, care să fie acceptabile pentru toate țările interesate. Uniunea Sovietică nu a recunoscut niciodată ca admindabilă rezolvarea unor asemenea probleme cu ajutorul violenței și a condamnănt întotdeauna cu hotărîre impunerea de condiții unor state, condiții care încălcă drepturile suverane ale popoarelor.

Nu am lîmînarea justă a intereselor naționale ale statelor, bazată pe respectarea drepturilor lor suverane, cu interesele colaborării economice internaționale permise găsirea unor rezolvări ale divergențelor existente între

și de staționare în port și în privința tuturor condițiilor de navigație.

Egiptul în a căruia suveranitate și proprietate se află Canalul, și-ar lua obligațiile: să ia toate măsurile necesare pentru asigurarea libertății navigației pe Canalul de Suez și a instalațiilor sale împotriva oricărui încercări ale libertății navigației; să mențină Canalul în stare bună, astfel încît să satisfacă cerințele navigației și să corespundă nivelului actual al tehnicii; să efectueze lucrări în vederea îmbunătățirii condițiilor de navigație necesare pentru sporirea traficului prin Canalul de Suez.

În unele cercuri internaționale s-au exprimat temeri în legătură cu posibilitatea unei majorități neașteptate a țărilor existente pentru trecerea vaselor prin Canalul de Suez. Ar trebui să se discute cu Egiptul problema țărilor în scopul asigurării stabilității lor, precum și procedura unor eventuale modificări a țărilor, într-un sens sau altul, dacă ele vor fi dictate de considerente tehnice legate de menținerea funcționării normale și rentabile a Canalului.

Ar trebui să fie confirmată obligația actualmente în vigoare, a participanților la convenția de la 1888 de nu permite în nici un fel de împrejurări acțiuni care ar putea încălca caracterul inviolabil al Canalului de Suez, sau care ar putea provoca daune materiale instalațiilor, instituițiilor, construcțiilor și lucrărilor pe Canal, în conformitate cu principiile prevăzute în convenția din 1888. Canalul de Suez nu trebuie să devină niciodată un teatru de operațiuni militare; nu trebuie să se admită nici un fel de acțiuni dăunătoare sau acțiuni care să aibă drept scop încălcarea libertății navigației pe Canal și în porțile lui de intrare; Canalul nu trebuie să fie supus blocadei.

Ar putea fi discutată cu guvernul egiptean și problema reglementării, sub o formă acceptabilă pentru Egipt, a unei colaborări internaționale în problemele legate de îndeplinirea convenției cu privire la libertatea navigației pe Canalul de Suez. Credem că o asemenea colaborare ar putea contribui la interesele cauzei, bine înțelese, cu condiția respectării drepturilor suverane ale Egiptului și neamestecului în treburile lui interne. Unele considerații exprimate în legătură cu aceasta, de pildă în India, merită să fie examinate în mod minulos. În orice caz, credem că Egiptul, direct interesat în menținerea navigației normale și neîntrerupte pe Canal, va acorda acestui fapt atenția cuvenită și va contribui la rîndul său la găsirea căilor menite să asigure realizarea unei înțelegeri în problema garanțiilor libertății navigației pe Canal. Acest lucru va contribui la rîndul său la înlăturarea îngrijorării care s-a ivit în ultima vreme în unele țări în jurul problemei Canalului de Suez.

Guvernul sovietic crede că, în condițiile unei asemenea abordări a problemei măsurilor pentru asigurarea libertății navigației pe Canalul de Suez, s-ar putea găsi o reglementare acceptabilă pentru toate statele interesate și s-ar putea asigura femeință interesele păcii și securității în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu.

Guvernul U.R.S.S. este convins că numai în atmosfera unei discuții lozide și calmă a problemei Canalului de Suez pot fi obținute rezultate pozitive și poate fi asigurată rezolvarea întregii probleme pe o bază reciproc acceptabilă.

Jată de ce credem că trebuia să lîndem spre o rezolvare echilibrată a litigiului ivit în legătură cu Canalul de Suez, respectînd obiectivitatea și imparțialitatea în reglementarea acestui litigiu. Considerăm că lucrurile nu trebuie orientate spre agravare, ci, dimpotrivă, spre stabilirea înțelegărilor internaționale care s-a acceptat în legătură cu problema naționalizării Companiei Canalului de Suez.

Din punctul de vedere al intereselor internaționale, inclusiv al intereselor puterilor occidentale, complicarea problemei Suezului nu este dicată de nimic; găsirile trebuie pot fi reglementate pe baza păcii, dacă toate țările interesate vor da dovadă de bunăvoință și vor năuți spre aceasta.

Concluzia este că trebuie să se pornească de la necesitatea de a reglementa litigiul pe cale pașnică și tratativă. Dacă în urma schimbului de păreri la actuala conferință se vor contura anumite principii generale acceptabile, pentru o reglementare concretă, s-ar putea convoca o conferință reprezentativă a statelor. Guvernul egiptean a propus la 12 august convocarea unei conferințe internaționale largi. În problema Canalului de Suez, cu participarea țărilor care au semnat convenția din 1888 și a tuturor țărilor care folosesc Canalul. Guvernul U.R.S.S. sprijină această propunere ca servind intereselor cauzei.

Problemele locale privind componenta dată și locul convocării unei astfel de conferințe și celelalte probleme ar putea fi stabilite de o comisie pregătitoare, din care să facă parte reprezentanți ai unor state ca de exemplu: Egipt, India, S.U.A., Anglia, Franța, Uniunea Sovietică.

Actuala situație cere deosebit de mult oamnenilor de stat din toate țările, impunîndu-le răspunderea pentru întărirea păcii și colaborării internaționale.

Aș dori să-mi exprim convingerea că discutarea problemei Suezului se va desfășura la această conferință în conformitate cu aceste cerințe și că noi toți ne vom strădui să contribuim la desăvîrșirea încercărilor internaționale în Orientul Apropiat, la cauza păcii în lumea întreagă.

Conferința de la Londra în problema Canalului de Suez

Sedința din 18 august

LONDRA 18 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 18 august participanții la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez s-au întrunit în cea de a patra ședință. Au luat cuvîntul reprezentanții Australiei, Ceylonului, Olandei, Etiopiei, Pakistanului și Angliei. Reprezentanții tuturor țărilor, cu excepția Indiei, au spus pozițiile guvernelor lor în problema care se discută.

Prințul ministrului de la Australia, Menzies, a relevat că toți participanții la conferință consideră necesar să asigure libertatea navigației prin Canalul de Suez, întrucît în această sînt interesele multor țări. El a afirmat însă că o țară nu depline și efectivă a funcționării eficiente și fără întreruperi a Canalului pentru vasele tuturor țărilor care îl folosesc, o reprezintă numai crearea unui sistem internațional pentru administrarea Canalului.

În primul rînd, a spus el, trebuie să recunoștem drepturile teritoriale legitime ale Egiptului, iar în al doilea rînd să menținem statutul Canalului de Suez ca o cale maritimă internațională.

După părerea lui Menzies, în lumina acestor principii trebuie examinate propunerile lui Dulles, care, după cum a susținut reprezentantul Australiei, prevăd o soluție acceptabilă atât pentru Egipt cit și pentru celelalte țări.

Tinînd seama de faptul că în navigația prin Canal sînt interesate o serie de alie țări, s-ar putea solicita, a spus reprezentantul Ceylonului,

Corea, ca Egiptul să se consulte cu Organizația Națiunilor Unite asupra problemelor legate de administrarea Canalului. Inclusiv asupra problemei taxelor pentru folosirea lui. Coreea a subliniat din nou că pentru traducerea în fapt a acestei propuneri sau a oricărei alte propuneri este nevoie de asentimentul guvernului egiptean care are dreptul de a administra Canalul.

Cuvîntarea rostită de reprezentantul Olandei, Luns, nu a adus nimic nou. Ea s-a redus la repetarea afirmațiilor nefondate că administrarea Canalului nu poate fi încredințată Egiptului și că un sistem internațional de administrare a Canalului ar fi singura soluție justă.

După cuvîntarea reprezentantului Etiopiei Habtewold, care a declarat că administrarea Canalului trebuie legată de Organizația Națiunilor Unite, a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului Cloudbury.

Delegația mea, a spus el, consideră că naționalizarea Companiei Canalului de Suez de către Egipt trebuie considerată ca un fapt împlinit. Trebuie să creăm aici un mecanism eficient de colaborare cu guvernul egiptean pentru a asigura funcționarea Canalului fără vreo discriminare și pe baza respectării drepturilor legitime ale Egiptului, Cloudbury a propus să se creeze o comisie care să înceapă tratative cu Egiptul pe această bază.

Ultimele a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii Selwyn Lloyd. El a repetat argumentele cunoscute încercînd să dovedească că garanțarea navigației libere prin Canal este posibilă numai cu ajutorul unui „sistem internațional”. Guvernul englez, a spus el, acceptă și sprijină principiile formulate de Dulles.

Lloyd a propus ca conferința să elaboreze „principiile fundamentale” și să le prezinte Egiptului. El a pronunțat împotriva propunerii șefii delegației U.R.S.S., D. T. Șepilov, de a se convoca o conferință reprezentativă a statelor pentru Canalul de Suez în conformitate cu dorința exprimată de guvernul egiptean la 12 august.

Cu această ședință a luat sfîrșit Participanții la conferință se vor întruni din nou luni, 20 august.

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 18 august D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit la ambasada U.R.S.S. pe J. F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A. cu care a avut o convorbire îndelungată.

LONDRA 18 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: La 18 august D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinsta lui S. Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii.

Declarațiile președintelui Indoneziei, Sukarno

DJAKARTA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Eulnd cuvîntul la marele miting popular care a avut loc la 17 august cu prilejul celei de a 11-a aniversări a proclamării independenței Indoneziei, președintele Indoneziei Sukarno, a vorbit despre cele mai importante evenimente din dezvoltarea democratică a țării.

Sukarno a declarat că în prezent, după încheierea fazei revoluției armate și lichidării armurilor luptei armate, Indonezia a intrat într-o nouă etapă de dezvoltare, în care principala sarcină este pregătirea în vederea construcției naționale a țării. Sukarno a chemat toate partidele să colaboreze în interesul unității naționale, pentru a se crea în țară condiții favorabile în vederea reconstrucției naționale. Trebuie, a spus el, să redăm Iranul de vest Indoneziei cit mai repede posibil. Nu ne putem simți în siguranță atît timp cît colonialismul mai există în Iranul de vest.

Sukarno a vorbit îndeosebi despre evenimentele legate de naționalizarea Companiei Canalului de Suez de către Egipt. Indonezia participă la conferință — a spus el — pentru a apăra drepturile suverane ale Egiptului și pacea. Canalul de Suez privește nu numai Egiptul ci și toate țările coloniale, toate țările care și-au dobîndit de curînd independența. Toate țările Asiei și Africii trebuie să lanseze cuvîntul de ordine: „Jos mîinile de pe Egipt!”

După interzicerea Partidului Comunist din Germania

Dezlîntuirea unei adevărate campanii de isterie anticomunistă

BONN 18 (Agerpres). — După punerea în afara legii a Partidului Comunist din Germania autoritățile vestgermane au dezlîntat o adevărată campanie de isterie anticomunistă.

Politia a primit din timp liste de comunisti care urmau să fie arestați. Conducerea operațiunilor a fost îndreptată lui Schroeder, ministrul federal al Afacerilor Interne, care și-a întrerupt concediul și care a sosit în grabă la Bonn. A intrat în acțiune și aparatul ministerului pentru probleme intergermane, condus de Kaiser. Ministrul de Interne al landului Saxonia Inferioară a anunțat că la 17 august au fost arestați în acest land 25 de comunisti, printre care unul din cei doi deputați ai Partidului Comunist German în Dieta Landului, Heinz Zscheper.

În Germania occidentală se desfășoară în același timp însă manifestațiile de protest împotriva hotărîrilor ilegale a Tribunalului din Karlsruhe.

Partidul Comunist din Germania există și va exista

BERLIN (Agerpres). — Corespondentul agenției A.D.N. transmite „din Düsseldorf”, că la 17 august conducerea Partidului Comunist din Germania a făcut o declarație cu privire la hotărîrea Tribunalului din Karlsruhe, care a interzis P.C.G. în declarație se spune că Tribunalul a interzis Partidul Comunist din Germania și a ordonat poliției să-l dizolve. Dar Partidul Comunist din Germania există și va exista. Aceasta este cerut de interesele clasei muncitoare și ale poporului. În declarație se subliniază că poporul nu va recunoaște niciodată sentința încredințată împotriva Partidului Comunist din Germania, deoarece aceasta este îndreptată împotriva păcii, libertății și reunificării naționale.

P.C.G. cheamă la stabilirea unității de acțiune ale clasei muncitoare, la colaborarea tuturor forțelor cinstite ale poporului împotriva militarismului german și capitalismului monopolist.

poporului. În declarație se subliniază că poporul nu va recunoaște niciodată sentința încredințată împotriva Partidului Comunist din Germania, deoarece aceasta este îndreptată împotriva păcii, libertății și reunificării naționale.

P.C.G. cheamă la stabilirea unității de acțiune ale clasei muncitoare, la colaborarea tuturor forțelor cinstite ale poporului împotriva militarismului german și capitalismului monopolist.

Scurte știri externe

NUMIRILE FACUTE DE PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

MOSCOVA — TASS: Președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. i-a numit pe Nikolai Mihailovici Pegov ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Iran, eliberînd din funcția de ambasador extraordinar și plenipotențiar în Iran pe A. I. Lavrentiev în legătură cu trecerea sa în altă muncă.

Președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. i-a eliberat pe N. M. Pegov din funcția de secretar al Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu numirea sa ca ambasador al U.R.S.S. în Iran.

Președintele i-a numit pe Aleksandr Fedorovici Gorkin secretar al Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S.

INCIDENTE LA GRANITA EGIPTEANO-ISRAELIANA

CAIRO — TASS: Un purtător de cuvînt al comandamentului militar egiptean a declarat că la 16 august trupele israeliene au atacat în două rînduri pozițiile egiptene. În seara zilei de 16 august, o patrăză înarmată israeliană a trecut linia de demarcație în regiunea Raia și a atacat un autocamion în care se aflau șase persoane care au fost omorîte. În aceeași zi o altă patrăză israeliană a pătruns pe teritoriul controlat de Egipt la Deir El-Balag și a atacat un detașament egiptean. Trei soldați egipteni au fost omorîți. Trupele israeliene s-au retras apoi pe teritoriul lor abandonînd o parte din arme și substanțiale explozive.

SUCCESUL ANSAMBLULUI C.F.R. GIULEȘTI ÎN OLANDA

HAGA — Agerpres: Grupul de dansatori și instrumentiști populari al Ansamblului de amatori C.F.R. Giulești, își continuă turneul în Olanda obținînd un succes deosebit. La spectacolele din Arnhem și Kampen au asistat 5.000 spectatori care au aplaudat măiestria artiștilor romîni și frumusețea dansurilor și melodiilor populare romînești.

PROTESTUL UNOR DEȚINUȚI CIPRIOTI ADRESAT O.N.U.

NEW YORK Agerpres. — La 17 august delegația Greciei la O.N.U. a transmis tuturor statelor membre ale O.N.U. textul unui protest al deținuților politici internați în lagărul de concentrare din Kokkinotrythia în Cipru.

UN CONCERT ENESCU LA MOSCOVA

MOSCOVA — Agerpres: Simbatic în Parcul Sokolniki din Moscova a avut loc prima manifestare din ciclul de manifestări închinăte aniversării a 75 de ani de la nașterea compozitorului romîn George Enescu.

Cu acest prilej, orchestra filarmonică a R.S.S. Uzbece a prezentat un concert Enescu dirijat de A. Stasevici. La acest concert au participat numeroși oameni ai artei și culturii din Moscova. Au fost de laș M. Dalia, ambasadorul R. P. Romîne în Moscova, și membri ai Ambasadei. Orchestra Filarmonică R.S.S. Uzbece a interpretat Rapsodiile I-a și a II-a de George Enescu și Sulta de George Enescu. De asemenea orchestra Filarmonică a interpretat muzică romînească de compozitori romîni contemporani. Și-a dat concursul solista Lidia Melnicova.

Înainte de începerea concertului, G. Nazarev a vorbit despre viața și opera compozitorului George Enescu, subliniînd între altele prietenia pe care marele compozitor romîn a legat-o cu compozitorii și muzicologii ruși.

În parcul Sokolniki au fost expuse panouri cu fotografiile din viața și activitatea compozitorului romîn George Enescu.

PARLAMENTARI ENGLEZI VIZITEAZĂ R. P. CHINEZA

PEKIN — China Nouă: La 17 august a sosit la Pekin o delegație de membri ai parlamentului englez. Din delegație fac parte membrii Camerei Comunelor: Yates, Hill, Mathew — din partea partidului conservator; Micardo, Rankin, Haild și Stones — din partea partidului liberal, precum și membrii Camerei Lordzilor; Windelsham — din partea partidului liberal și lordul Lookan, din partea partidului laburist.

SPECTACOLE

TEATRE: Municipal 20: Glina de dinaintea; Tineretul (grădina de vară); Filimon Strbu; 20:30: Mult zgornit pentru nimic; Eoreea de Stat (grădina de vară); Micaea Vodă nr. 5) 20: „Iai să rîdăm”; Teatrul de Stat Sibia (teatrul de vară); N. Bălcescu) 20: Harag alb; Ansamblul de cîntec și dansuri S.P.C. (Arenale Libertății) 20: Concert de cântec și valori; Teatrul de Varietăți 20:30: Sofia-București; Tăndărica (grădina de vară str. Daumleu 27) 20: 2-0 pentru noi; Teatrul de vară „23 August” 19:30: Concert de muzică distractivă; Teatrul de vară „I. V. Stalin” 19:30: Spectacol susținut de Ansamblul Casei de Cultură a tinerilor din Paris; CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Prima, înfrîntura între popoare, Gh. Doja, 8 Martie; Roșu și Negru (seria 11-a); Filimon Strbu, București, I. Bălcescu) 20: Harag alb; Victoria, Valile Roșii, Munca; Chitarele dragostei; Tineretul; Casa mult văsată; Grioița; Umbre în port; Cultura; Dragoste perdurată; C. David; Hamlet; Al. Săbău; Infidelitate; Acta

All Baba și cel 40 de hofi, complete N. Grigorescu; Garpa; Carola Lambert; 23 August; Caravana; Donna Sino; Bancuța de 1.000.000 lire sterline; Gh. Cosbuc; Contele de Monte Crivo (seria 1-a); Iisus Păstăze; Orientul (seria 11-a); Poporul; Bol Ami; M. Eremescu; Liliacul; Valga; Vagabondul (seria 11-a); 8 Mai; Poveste neterminată; N. Bălcescu; Serenada străzii; Olga Bancu; Poemul pedagogic; Aurel Vlaicu; Amantii din Toledo.

Instytutul Meteorologic Central a năunț pentru zilele de 20, 21, 22 august a c. arimolator timp probabil:

În București: Vreme instabilă și favorabilă ploilor; în țară: în regiunea de munte și estul țării. Vînt moderat din nord-vest. Temperatura mai înaltă în scădere apoi în ușoară creștere.

În țară: La început vreme instabilă și favorabilă ploilor în toată țara; în regiunea de munte și estul țării. Vînt moderat din nord-vest. Temperatura mai înaltă în scădere apoi în ușoară creștere. Minimele vor oscila între 15 și 18 grade iar maximele între 18 și 20 de grade.